

דברי חיזוק בקדושת היסוד
מאת ב"ק מרן עט"ר אדמו"ר מסקולען שליט"א

אויפרוף

צו דער אידישער יוגענד

דער שרייבער פון דעם קונטרס, איז נתעורר געווארען צו שרייבען, נאך דער ערפארונג, דאס אייניגע יונגע בחורים וועלכע האבען זיך אנגעהויבען צו געבען א חשבון הנפש, זענען געקומען און ארויס געזאגט זייערע נשמה פראבלעמען, פון געוויסע שרעקליכע עבירות, און געבעטען א עצה און א תשובה, ניט וועלענדיג פארזינקען ווערען אינגאנצען אין די עוונות ופשעים, דאס האט מיך באוואויגען צו פארשטיין דבר מתוך דבר אז עס איז מסתמא פארהאנען נאך אזעלכע יוגענטליכע וועלכע האבען זיך נאך ניט אפגעגעבען קיין חשבון, און אויך אפילו די וואס גיבען זיך יא אפ א חשבון, פעהלט זיי אויך א חיזוק, אז זיי זאלען חלילה ווייטער ניט אריינפאלען, דעריבער האב איך באשלאסען בעזר השם, זיך ווענדן מיט דעם קונטרס, אלס קול קורא, צו אונזער חשוב'ע אידישע יוגענד.

משה רבינו ע"ה, האט אונז געוויזען דעם דרך, צו לייגען גרויס געוויכט אויף דער יוגענד, און ווען פרעה הרשע האט געזעהן דאס ער מוז נאכגעבן, אז דאס אידישע פאלק איז א ג—טליכע פאלק, און דארף דינען דעם באשעפער פון די וועלט, און ניט איהם און זיין קולטור, האט ער געזאגט לכו נא הגברים ועבדו את ה' א', פרעה הרשע האט געהאלטן, אז דינען דעם אויבערשטען גיהער נאר צו עלטערע מענטשען, אבער דער יוגענד דארף אנדערע פארוויילונגען, זיך נאך געבען תאוות, טעהאטער... וכדומה.

אבער משה רבינו האט געזאגט איינמאהל ניין, **בנערינו** ובזקנינו נלך, **בנערינו** נאך קודם פאר ובזקנינו, **די יוגענטליכע כחות**, **די יוגענטליכע פרישע געזונטע מוחות**, קאנען מיר ניט אוועק געבען אויף פוסטע בהמה'ישע תאוות ! אויף פוסטע פארוויילונגען ! **די יוגענטליכע כוחות און מוחות דארפן גענוצט ווערען אויף ערענסטע זאכן נישט ווארפען זיי אין זומפף !** נאר חילך לאורייתא צו דער תורה, צו דינען דעם בורא מיט תורה ותפלה און מעשים טובים... וכדומה.

פארשפרייטען אויף דער וועלט די אנערקענונג, ניט צו זיין ווילד אום מאראליש, נאר מיט מדות טובות, און מיט א געוויסער לעבענס ליניע, און וואס צו טוהן און וואס ניט צו טוהן... וכדומה.

אויב פאהרנדיג אויף א צוג (באהן), אדער מיט א אויטא (קאר), מוז מען גוט אכטונג געבען, נישט אראפ פאהרען פונ'ם וועג, און אז דער צוג פיהרער זאל ניט זיין פאר שיכור'ט, און פיהרן דעם צוג אין די ריכטיגע ליניע, אדער דער פיהרער (דרייווער) פונ'ם קאר זאל ניט לאזען אז דער קאר זאל איהם פיהרען, אדער דער רייטער אויפן פערד זאל זיך ניט איבער געבען צום פערד אז דער פערד זאל איהם פיהרן, ווייל דורך דעם קאן געשעהן חלילה די ערגסטע קאטאסטראפעס, צו פארלירען דאס לעבען, איז דאך שוין א כ"ש דאס דער מענטש אין זיין לעבענס וועג זאל ער זיך ניט לאזען פיהרן פון דער בלוזער נאטורליכער בהמה'ישע תאוות, אויף דעם האט השי"ת באשאפען דעם דעת און שכל, אז דער מענטש זאל אנפיהרן זיין לעבענס וועג מיט א

געוויסע ליניע מיט א געוויסע גרענעץ, אבער דער שכל קאן נאר העלפען אויב מען האט מיט זיך א ליכט, אהן א ליכט מעג מען זיין א חכם, גייענדיג אין די פינסטערע נאכט קאן ער בלאנדזשען, אזוי אז דער דעת צוזאמען מיט די ליכט ראטעווען דעם מענטש פון קאטאסטראפען, אזוי האט השי"ת צוגעגעבען צום דעת דאס ליכט דעם תורה אור, די תורה באלייכט אונז דעם דעת, און פיהרט דעם דעת פונ'ם מענטש אין ריכטיגען וועג, אין זיין לעבענס וועג, איהם צו ראטעווען פון גרובער און שטיינער וועלכע געפינען זיך אויפ'ן וועג, און פון פארשידענע נעצען און סכנות ר"ל, אז דער מענטש זאל זיך רעטען פון זיי און גיין אין דעם גלייכען וועג, דער דרך הישר והטוב וואס פיהרט איהם צו זיין גליקליכען תכלית אין לעבען, און אויך אנדערע צו צוהעלפען, אשרי העם שככה לו.

'ראת ה' שנאת רע וגו' אשרי אדם שומע לו (משלי ח)

ליבע טייערע אידישע קינדער ! אייניגע פון אייך קאנען דענקען, דאס א עלטערער מענטש ווייסט נישט ווי שווער איז צו באקעמפפען דעם יונגען יצר הרע, אבער איהר דארפט דאך פארשטיין, דאס דער איז אויך אמאהל יונג געוועהן און ווייסט דאס, אז מען וויל קאן א יונג קינד מיט זיין אינגען מח און דעת, זעהר גוט באקעמפפען די שלעכטע תאוות, זיך דערווייטערן פון זיי, און אויך פון די נישט גוטע סביבה.

זאל פאר אייך שטיין דער בילד פון יוסף הצדיק, א יונג קינד, א
17 יעהריג אינגעל, א יפה תואר ויפה מראה, און האט דעם
שווערסטען נסיון זייענדיג פארווארפען פון זיין היים, נישט אין
קיין ישיבה, נישט האבענדיג דעם טאטען און ברודער, געווארען א
שקלאף א עבד צווישען די מצרים שטופי זימה, און די רייכע בעלת
הבית, די אשת פוטיפר האט דעם שיינעם יוסף געוואלט פאנגען
אין דעם נעץ פון די שרעקליכע עבירה פון זנות, און ווי אונזער
תורה הקדושה דערציילט, ויהי כדברה אליו יום יום, ניט
איינמאהל, און ניט איין טאג האט זי איהם געפרובט איבער
רעדען, נאר יעדען טאג, מיט פארשידענע קאמפלימענטען,
רייצונגס ווערטער, איהם איבער צו רעדען, אבער ולא שמע
אליה ! יוסף הצדיק האט זיך ניט געוואלט צוהערען צו איהר, און
ווי די גמרא הקדושה (יומא דף ל"ה) דערציילט, דאס זי האט יעדען
טאג און נאכט געוועקסעלט איהרע שיינע קליידער, כדי זי זאל
מיט די קליידער פאנגען זיין אויג צו גליסטען צו די עבירה, אבער
דער יונגער שיינער יוסף האט מקיים געווען, ולא תתורו אחרי
לבבכם ואחרי עיניכם אזוי ווי די תורה הקדושה איז מעיד בן פורת
עלי עין, אז יוסף הצדיק איז געווען א מושל איבער'ן אויג, דאס
הייסט אז ער האט אפילו נישט געוואלט קוקען, ניט אויף איהר,
און ניט אויף די אלע פרויען וואס זי האט געבראכט אין שטוב, כדי
איהם צו פאנגען מיט דעם. (יעוין באוה"ח הק' פ' ויחי, עה"פ בן פורת
עלי עין הנ"ל, יעו"ש).

אין אפילו ווען זי האט איהם געפרובט איבער רעדען מיט די
 תאוה פון געלט, זי האט איהם געוואלט געבען אלף ככרי כסף
 (א גרויסע סומע געלט אין יענע צייטען) כדי ער זאל זיך נאך
 געבען די תאוה,,, א שקלאף, א ארימער קנעכט, און קאן זיך נאך
 געבען די תאוה, און נאך ווערען א מיליונער, אבער ולא שמע אלי'
 יוסף הצדיק האט זיך ניט געוואלט צוהערען צו איהר, האט זי איהם
 געדראהט מיט תפיסה, ער איז געווען א קנעכט ביי איהר אין די
 הענט, זי האט דאך געקענט טוהן מיט איהם וואס זי האט געוואלט,
 אבער ולא שמע אלי', און יוסף הצדיק האט געענטפערט ה' פוקח
 עורים, און מיט אלע סארט מיטלען מיט וואס זי האט זיך באניצט
 כדי איהם צו פאנגען אין איהר נעץ, איז אלץ וימאן יוסף, מיט א
שלשלת, איינמאהל ניין, נאכאמאהל ניין, און נאכאמאהל ניין !!!
און אפילו זיצענדיג אין תפיסה, קאן זיך דוכטען אז ער האט ח"ו
 חרטה געהאט זאגט אבער די תורה הקדושה עדות, ויהי שם
 בבית הסוהר, דאס אפילו זיצענדיג אין תפיסה, איז ער אויך
 געבליבען דער זעלבער יוסף הצדיק, און ניט קיין חרטה געהאט
 פאר זיין ניט אינטער געבען זיך די תאוה, די פארלאנג פון די אשת
 פוטיפר, און מיט צופרידענהייט אויפגענומען דעם אורטייהל, צו
 זיצען אין בית הסוהר, אבי ניט עובר צו זיין די שרעקליכע עבירה.
 (עיין בספה"ק קדושת לוי פ' וישב על פסוק הנ"ל).

אין מיט דעם כח פון יוסף הצדיק, זענען שפעטער די אידען אין גלות מצרים געווען גדורים בעריות (אפגעהיט פון עריות) כאטש מצרים איז געוועהן זייער א אויסגעלאסען לאנד, און אין דעם זכות וואס די אידען האבען זיך געהאלטען פעסט אפגעהיט פון עריות, איז געשעהן די גרויסע נסים פון יציאת מצרים און קריעת ים סוף. (ויעזין בשהש"ר פרשה א' עה"פ גן נעול אחותי כלה, ועיין בספה"ק באר מים חיים פ' וישב עה"פ לרעות את צאן וגו' יעו"ש).

ובפרט אז די היינטיגע אידישע יוגענד איז יעצט חלילה ניט אין מצרים איינזאם צווישען שטופי זמה, די יוגענד האט פאר זיך א אידישע וועלט מיט תורה, מיט תורה יוגענד, מיט יראי ה', און יעדער פון אייך ווייסט, אז ער וועט מיט'ן אויבערשטענס הילף האבען אין זיין צייט זיין אידישען זוג, טא פארוואס זאל ער זיך פארשמוצען זיין מח מיט טמא געדאנקען, און פארשמיצען זיין נשמה מיט דער געוואלדיגער עבירה?...

ווייסט ליבע אידישע קינדער אז דאס איז א געוואלדיגע עבירה אזוי ווי די תורה הקדושה דערציילט אונז פון ער ואונז, וואס זענען אוועק פון דער וועלט נאך איידער זיי זענען געווען בני עונשין, דורך דעם דאזיגען חטא... ווייל דיזער חטא איז משחית דעם מענטש אויך אין זיין פריער יוגענד. ווי אויך דארף מען געדענקען אז דאס ברענגט שלעכטע קראנקהייטען, אויף דעם חטא איז ער אויך באדראהט מיט מוח קראנקהייטען, אין מיט אנדערע קראנקהייטען ח"ו רח"ל. עס איז שוין געשעהן ביי יונגע

בחורים אויף דער האנט זייער א שרעקליכע שלעכטע קראנקהייט
ל"ע, און מען האט געמוזט אוועק שניידען די האנט, און עס האט
אבער ליידער נישט געהאלפֿען און איז אוועק געגאנגען יונג פון דער
וועלט ל"ע רח"ל.

און ווער ווייסט, אויב דער גורם דערצו איז נישט געוועהן דאס וואס
מען האט געזינדיגט מיט די האנט, ווי אונזערע הייליגע חכמים
זאגען בפירוש יד באמה תקצץ, (נדה י"ג)..

און דאס ברענגט חלילה צרות אויף זיין משפחה, און אויף גאנץ
כלל ישראל ח"ו, און דער עובר עבירה וועט דארפֿען
אפגעבען דין וחשבון פאר זיך און פאר צרות ישראל וואס ער האט
גורם געוועהן, (אזוי ווי עס ווערט געבראכט אין ספה"ק יסוד
יוסף). זעה די גמרא (נדה י"ג ע"א) ווי שרעקליך איז דער חטא.
ושם (עמוד ב') רופט זיי אן די גמרא מנאפים ביד, און אויף
אזעלכע שרייט און קלאגט דער נביא ישעי' ידיכם דמים מלאו ...
דער רמב"ם ז"ל (בהלכות איסורי ביאה פרק כ"א הלכה י"ח)
שרייבט, אלו שמנאפים ביד וכו' לא די להם שאיסור גדול הוא אלא
שהעושה זה בנדוי (בחרם) הוא יושב ועליהם נאמר, ידיכם דמים
מלאו, וכאילו הרג את הנפש.

עס איז אפילו א בושע צו שרייבען, אבער עס איז דאך א תורה
ואין כבוד אלא תורה. כאטש די חז"ל זאגען לא נחשדו
ישראל על משכב זכר, אבער ליידער און אונזער צייט בושעוועט
דאס אום מאראלישקייט אויף דער וועלט, און ליידער מוז מען
אויך אויף דעם מזהיר זיין, צו געדענקען אז דאס איז א געוואלדיגע
שמוציגע עבירה, א חיוב מיתה, א עבירה פון יהרג ואל
יעבור, ווא מען דארף זיך אפילו לאזען הרגענען און נישט עובר

זיין.. און די עבירה באזאנדערס (חוץ וואס עס שטייט שוין תועבות אויף אלע ג"ע בכלליות), דריקט זיך דא די תורה אויס באזאנדערס תועבה הוא, און די תורה הק' חזר'ט איבער ואת זכר לא תשכב וגו'... תועבה הוא, איך בין זיכער דאס אידישע קינדער, אידישע נשמה'קעלך ווילען חלילה ניט עובר זיין, אויף אזא הארבען חטא, נור פונדעסטוועגען טוהען מיר ווי די תורה הק' האט געטוהן, נאכאמאל צו דערמאנען די הארבקייט פון די עבירה ח"ו. שומר נפשו ירחק מהם !

זעהט טייערע קינדער ווי שוידערליך די עבירה איז, היט זיך אפ און לאזט ניט צו אפילו א געדאנק אזוי צו טוהן, די בעסטע עצה איז נישט צולאזען צום געדאנק, נישט לאזען טראכטען דערפון, אידען !!! אויב מען לאזט אריין טראכטען אין דעם, צו טוהן, אדער ניט צו טוהן, אפילו א ויכוח מיט דעם שלעכטען געדאנק טויג אויך ניט... (זעה אור החיים הק' פ' אחרי עה"פ דבר ואמרת וגו' כמעשה ארץ מצרים וגו' יעו"ש).

נור פאר נעמען די געדאנקען מיט תורה און מעשים טובים אנשטאט צו טראכטען צו טוהן עבירות, בעסער צו טראכטען וועלכע מצוות צו טוהן, און זיך פארטיפען אין לערנען. ווי דער רמב"ם ז"ל זאגט אין (הלכות איסורי ביאה פרק כ"ב) וזלה"ק... יפנה דעתו ומחשבתו בדברי תורה, וירחיב דעתו בחכמה, שאין מחשבת עריות מתגברת אלא בלב פנוי מן החכמה, ובחכמה הוא אומר, אילת אהבים, ויעלת חן, דדי' ירווך בכל עת, באהבתה תשגה תמיד עכלה"ק.

אלו טייערע קינדער, דער אנהויב, דער שורש פון די מורא'דיגע עבירה, איז די מחשבה, ווי די חז"ל זאגען שלא

יהרהר אדם ביום ויבא לידי טומאה בלילה. און די קריאת שמע, וואס איז אזוי פארהייליגט ביי אונז אידען, לייגענדיג און אויף שטייענדיג, הויבט זיך אן נאך שמע ישראל, ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך, צו ערשט היטן די תאוה פונ'ם הארץ ניט דענקען, אין זיך אליין ניט אפנארען, זאגענדיג פאר זיך, איך טו ניט די עבירה, איך טראכט נאר פון דעם ! אבער דאס איז ניט ריכטיג! דער רבש"ע פארלאנגט פון אונז דאס הארץ, א לב טהור דאס הארץ זאל זיין ריין, ריין פון שלעכטע תאוות, פון שלעכטע פאנטאזיעס. אויף דעם איז געגעבען גווארען די תפלין של יד נגד הלב, ותפלין של ראש נגד המוח, אונז צו דערמאנען, און ווארענען טאג טעגליך אויף דער מחשבה, און אויף די תאוה פונ'ם הארץ. נישט אריין לאזען נישט צו פארשמוצען דאס הארץ מיט שלעכטע תאוות אסורות. נישט צו פארשמוצען דעם מוח מיט שלעכטע געדאנקען. דאס אידישע יוגענטליכע הארץ די יוגענטליכע מחשבות דארפן אויס גענוצט ווערן צו קאנען וואס מער תורה לערנען, און וואס מער "ספרי גאונים" "ספרי צדיקים" "וספרי מוסר" ווי חובת הלבבות וכדומה. ווי אויך צו מעשים טובים.

אויך צו היטען זיך פון הסתכלות, ווי די תורה הקדושה ווארנט אונז ולא תתורו אחרי לבבכם "ואחרי עיניכם" וגו' ווי די חז"ל זאגען העין רואה והלב חומד וכו'. דאס איז אין קורצן די עצות זיך צו ראטעווען פון דער שרעקליכע עבירה, נישט טראכטען, נישט גלוסטען, צו היטען די אויגען, דאס הארץ, און דעם מוח.

אלזא ליבע אידישע קינדער ! היט זיך ! און לאזט ניט צו, צו
איין די שרעקליכע תאוה, פון דעם
חרם וואס חז"ל זאגען, אז א זעלכער איז אין חרם ח"ו פון הימל,
און די וועלכע זענען שוין ח"ו נכשל געווארען רייסט איין
ארויס מיט געוואלד !!! חזק ויאמץ לבך וגו' סור מרע, מעהר
בשום אופן אזעלכעס נישט טוהן. און אפילו נישט טראכטען צו
טוהן, ועשה טוב, טוהט תשובה, מען דארף גרויס תשובה טוהן על
העבר און שטרענג געווארענט זיין על העתיד.

ומודה ועוזב ירוחם

טייער קינד איידער דו לאזט ארויס דעם קונטרס פון די הענט
ווייל איך דיר דערמאנען דעם פסוק (משלי ד') החזק
במוסר, האלט זיך אן פעסט אין דעם מוסר, אל תרף, זאלס עס ניט
ארויס לאזען פונ'ם הארץ, נְצַרְתָּ, היט עס אפ שטרענג, (יעוין
במלבי"ם שפי' תיבת נצרה שהוא לשון שמירה יותר חזקה מסתם
שמירה), כי הוא חייך, ווייל דאס איז דיין לעבען, מיט'ן אפהיטען
דעם מוסר, היטסטו אפ דיין לעבען.

און השי"ת וועט העלפען, אז איהר זאלט געהאלפען
ווערען מיט אייערע משפחות צוזאמען מיטן כלל ישראל, מיט די
גאולה וישועה שלמה במהרה בימינו אמן סלה.

כי בי ירבו ימיו ויוסיפו לך שנות חיים

(משלי ט')

THE MOTIVATIONS of the writer of this booklet have at their source the incidental meeting, one day, when some young men came to me to consult me about their problems of an emotional and spiritual nature.

It goes without saying that there were difficulties and hesitations at the beginning, to discuss with me conflicts which arise from a highly personal and intimate quality. Nevertheless, it was clear to me that the central point of the issue was the sexual urge and the problem of its control. We know of this problem which rages among many of our youth and is the cause of grave sin and sometimes results in serious mental and psychic imbalance.

LOOKING for advice and ways of remedy and repentance, these young men unrolled before me their deep calamity and made me shockingly aware of its dimensions when applied to youth in general, and of the fact that untold numbers of our young are immersing in enormous sin and go through life burdened with a heavy load of remorse with nobody in sight to whom they can confide.

THESE THOUGHTS moved me to come out with this open call to our youth.

Looking at the problem, what other means of guidance are there but the words of the Torah itself. Science and human intellect have not proven to be able to resolve the misery of Man and the world as we see it today. So let us turn to Torah.

ONCE, AT A TIME IN HISTORY, the Jewish people were

enslaved in Egypt, symbolic for a society and culture of flagrant lechery and lewdness. When Pharaoh was finally willing to let the Jews go he said: Lecho no hagevorim...let the older men go but leave the young ones here...but Moshe Rabbenu insisted: .....Binureynu ubiskeneynu nelech...we do need our youth, we do need them fresh, unspent and not worn out for Gd's service. Indeed! let us not exhaust our strength and waste our thoughts for the momentary gratification of our senses. Let us not squander our time in places of amusement which excite imaginations and sinful thoughts — and acts. Why don't we establish our lives on the ways of Torah which guarantees our health of body and mind and our ultimate happiness?

Let's be content with a simple allegory. Imagine someone driving a car while intoxicated — It is not he who directs the car but it is rather the car which has taken over the direction of the man — and the consequences are likely to be catastrophic. Is not man under the influence of his sensual urges in the very same situation? It is a sound mind and will which should govern the body and not the other way around. And what's more, even a driver of clear and sound mind needs a map to show him the road, otherwise he might end — at a dead end.

Man's mind itself has to be enlightened in order to motivate the will to follow the right direction, and it is Torah — and only Torah which will enlighten us to follow the right direction.

IT IS OBVIOUS that the intellect, left alone, will lead man astray; we only have to look around us to become aware of the moral depravation of a hopeless society which immerses itself in a junk heap of calculated obscenity and moral decay — notwithstanding its intellectual sophistication. It needs only the reflection of a moment's time to realize that we live in a sick society.

MY DEAR YOUNG ONES! Some of you might think that it is an old man who speaks to you who doesn't know about the world and man and the tremendous difficulties to resist the Yetzer Hora. But do know that this old man was also young at a time and he knows that it is possible in early years to preserve the purity of one's eyes and mind and not to fall prey to the temptations of the moment.

PICTURE FOR YOURSELF the situation in which Yoseph Hazaddik found himself, as the Torah tells us. A young, exceptionally handsome boy of 17, away from his family, in the midst of a depraved society, exposed to the constant temptations of his master's wife. "... She spoke to him from day to day...he didn't listen to her" And as our Chazal tell us, interpreting the words **BEN PORAS ALEY OYIN...** "He rose above the power of the sensuous eyes" — he didn't even look at women — Yoseph Hatzaddik was incorruptable. Chazal elaborate on the refined intricacies of seduction and the extreme difficulties of the situation to which Yoseph was exposed, as an example of moral strength in the fear of G'd. ...**"AND YOSEPH REFUSED"** this verse is characterized by a "Shalsheles" to signify it as an unqualified and categorical denial.

Yosephs steadfastness in Mizrayim, the land of depravity, opened the way for the AM YISROEL later, to be able not to sink into the mire of Egypts sinful habits — Yoseph's act had to serve because there was no Torah yet. OUR YOUTH HAS Torah to lean on. Torah has a remedial power — why not turn to her and let her in, to fill our minds with sanity and Kedushah instead of being soiled with the filth of a grave Averah? Let's keep our hands clear even from contact with that region of the body which is susceptible to agitation and excitement. Our sacred writings are full of warnings of the tremendous consequences of this Averah for the entire Klal Yisroel. The Rambam in Hilchos Isuray Blah compares it with murder. (Chapter 21/18). There is only one practical advice possible: Don't occupy even a fragment of your mind with a lewd thought. Guard your eyes and keep your thoughts completely and exclusively within the frame of Torah and Mitzvos — and help others.

MY DEAR CHILDREN! It is a clean heart and mind that the Torah wants — that's why we put on Tefillin next to the heart and on the head. The heart and the mind are agents for seduction and one has to be constantly on the watch not to be tricked into fantasies of Averah.

A passing thought, if lingered on, may become the first link of a chain of depression, calamity and defeat, leading not only to severe spiritual conflicts, but may also result in mental disturbances — not to speak of the horrible Averah itself. Again, since it is the eye which stimulates the thought, it is of utmost importance to guard and protect it from impure and immodest sights which are around us.

MY DEAR CHILDREN! Pull yourself out with all your might from the net of Averah which threatens to ensnare and entangle you and do hope for the help from heaven which will surely be at your side.

MY DEAR ONES! Before you put down this paper I wish to remind you of the words in Mishle 4/13

החזק
במוסר,
אל תרף,
נצרה,
כי הוא חייד,

"TAKE FAST HOLD OF THIS INSTRUCTION, DON'T LET IT GO, KEEP IT, FOR IT IS YOUR LIFE.

The Almighty will be at your side and will protect you and help you and yours and all of Yisroel with

גאולה וישועה שלמה במהרה בימינו אמן סלה.

...FOR BY ME YOUR DAYS SHALL BE MULTIPLIED AND THE YEARS OF YOUR LIFE SHALL BE INCREASED.

כי בי ירבו ימיו ויוסיפו לך שנות חיים

(משלי ט')

